

NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM, QUID VETAT
HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIJS:
Voor de Stad, f 12.-
Franco per post, „ 14.-

(Verschijnde driemaal ter week: Dinsdag, donderdag en Zaterdag)

ADVERTENTIE:
10 Cts. de regel,
behalve 35 Cents zegelregt.

NEDERLAND.

— In de *Arnhemse Courant* leest men het volgende:

Naar wij vernemen, moet de heer Rienks, door de Regtbank van Groningen tot twee jaren gevangenis veroordeeld, als schrijver van het stukje *Iets*, enz., in den *Tolk der Vrijheid*, van dat vonnis hebben geappelleerd. Wij vloijen ons echter, dat deze zaak niet verder dienen zal. De Koning, overtuigd, dat de waardigheid der Dynastie bij dergelijke vervolgingen niet kan winnen, en Zijne Regering liever met bliken van edelmoedigheid willoende openen, zou, naar men ons verzekerde, gezind zijn, zoo van deze, als van de vroegere straffen tegen den uitgever en de redacteurs van het bedoelde Dagblad uitgesproken, gratie te verleenen.

— Te Brussel is een grijsaard, met name Jan Herman Jonkers, in het Oud-mannenhuis geplaatst, den 15. April, zijn 107 Jaar ingetreden. Deze man werd in 1735 te Leyden geboren, en is thans nog bij al zijne geestvermogens, zeer vrolijk en volkomen gezond.

— Sedert 1838 houdt men zich ook te Groningen bezig met het maken van een artesijschen put. In dat jaar bereikte de eerste buis eene diepte van 75 ellen, wanneer men het werk staakte, teneinde hetzelfde in een volgend jaar te hervatten. Omstandigheden verhinderden dit in 1837, maar in 1838 werd de tweede buis ingebracht, en met dezelve eene diepte van ruim 130 ellen bereikt. Toen stuitte men op een hard zeestrand, en de voorzigtigheid gebood niet verder door te dringen; maar een volgend seizoen af te wachten. Eerst in het laatst van Augustus 1840 zette men de boring met een derde buis voort, en met buitengewonen voorspoed bragt men deze in November tot 182 el, 5 palm, 4 duim; doch de wederstand, welken men op deze diepte van circa 582 rijnlandsche voeten (ruim 15 ellen grooter, dan die, welke men te Amsterdam bereikte) vond, deed besluiten, den arbeid te staken, teneinde in een volgend jaar, met eene vierde buis, het tot nog toe zoo gelukkig gevorderde werk te kunnen voorzetten en, gelijk men hoopt, te voleindigen.

Deze putboring heeft aanvankelijk reeds merkwaardige bijzonderheden opgeleverd omtrent de geologische structuur van onzen bodem, en die van zoodanigen aard moeten zijn, dat zij verschillende vroegere theorien omtrent deszelfs vorming geheel over hoop werpen. Deswege meldt men, onder anderen, dat de buis thans ruim één el diep is doorgedrongen in eene laag van groote zeeschelpen van verschillende soorten, onder welke eene varieteit van *Cyprina Islandica* het menigvuldigst voorkomt, vermengd met grof kiezelzand; dat het water opstijgt tot 3 ellen beneden den beganch grond, en geene vreemdsoortige bestanddeelen bevat, dan een weinig ijzer, waarschijnlijk van de doorbnizen afkomstig; en 47 greinen zuiver zeezout op he

Nederlandsch pond. De bron zelf bleek overvloedig te zijn; bij eene putting van omtrent honderd emmers in het uur, daalde de waterspiegel wel tot veertien ellen, maar bleef dan onbeweeglijk op dezelfde hoogte.

„Er is met de meeste naauwkeurigheid gezorgd, dat er stalen van de verschillende aard-, klei- en zandlagen, en van al wat er verder eenigzins opmerkenswaardig gevonden werd, bewaard bleven, teneinde het tot deze merkwaardige onderneming betrekkelijke later in een uitgewerkt verslag zou kunnen worden opgenomen.”

ITALIE.

Eindelijk is er besloten tot het aanleggen van een spoorweg tusschen Livorno en Florence, loopende over Pisa. Deze weg, in verband gebragt met de stoombootvaart op de Middellandsche zee, zal de reizigers gelegenheid verschaffen, om zich in den kortst mogelijken tijd van Livorno naar alle oorden van Italië te begeven, te meer, daar de Spoorweg ook in Toskane met den Keurlijken Staat zaam zal loopen.

— De Koning van Napels heeft zich tot de hoven van Oostenrijk, Rusland en Pruisen gewend, in het belang van den doorlichtigen Staatsgevangene te Bourges, Don Carlos. Deze bemoeijing heeft ten doel, vooreerst 's Vorsten in vrijheidstelling, en vervolgens het erlangen voor hem van een behoorlijk Kroongeld.

— Uit Viterbo meldde men van den 5. April, dat de Eerwaarde Pater Lacordaire aldaar, gedurende twaalf dagen, in het klooster van la Quercia zeer ernstig ongesteld had gelegen; doch, nu aan de betere hand zijnde, zich gereed maakte tot de reis naar Rome, waar hij den 7. dezer verwacht werd.

ENGELAND.

Sir Arnold-James Knight, Geneesheer te Londen, en behoorende tot eene oude Katholieke familie uit het noorden van Lincolnshire, is door de Koningin Victoria tot Ridder benoemd. Dit is, sedert de Emancipatie, de eerste benoeming van dien aard, aan een Katholiek ten deel gevallen.

De Londensche bankier Fauntleroy, die zich aanzienlijke sommen had toegeëigend, met behulp van valsche overschrijvingen op de bank van Engeland, werd omstreeks het jaar 1824 opgehangen. Dit is de laatste maal, dat in Engeland de doodstraf wegens de misdad van valsheid werd toegepast. Onlangs was nu het gerucht in omloop, dat Fauntleroy nog leefde, en dat hij met zijnen zoon naar Amerika gevlugt was. Men beweert, dat de scherpreger, door de familie van den veroordeelde omgekocht, om diens hals eene soort van band zou gelegd hebben, waardoor de koord haar effect niet kon doen, en dat hij aldus straffeloos een uur lang is blijven hangen. Het zonderlinge van dit sprookje is, dat het niet met verachting is verworpen geworden door het Hof van den vicekanselier, voor hetwelk een proces gevoerd

werd tot het afleggen van rekening en verantwoording eener nalatenschap, waarin Fauntleroy tot testamentair-executeur benoemd was. De administrateurs der nalatenschap hebben gevraagd, dat hun tijd gelaten wierd, om te onderzoeken, in hoe verre het openbaar gerucht al dan niet gegrond was. Men heeft hun werkelijk een termijn van negen maanden te dien einde toegestaan.

DUITSCHLAND

Spontini's vrienden, alsook een groot aantal der zulken, die met opzigt tot de kunst-aangelegenheden, vroeger zich hem tegengesteld hadden, thans echter door de onwaardige behandeling, hem, niet van de zijde des publieks, maar door betaalde sissers en fluiters, aangedaan, tot de overtuiging gekomen, dat de eer der stad Berlijn vordert, den meester openlijke goeddoening te verschaffen, hebben besloten, den loondichtschrijver der *Vestale* eene plegtige serenade te brengen. De geestrijke Prume heeft zich aangeboden, daarbij de eerste viol te spelen. Onder de hier tegenwoordige geletterden heerscht slechts éene stem over het gedrag der menigte ook zij zullen het hunne doen, om voor het oog der wereld zich van de verdenking te zuiveren, als hadden zij aan de schouwburgsknoeiery deelgenomen.

— BERLIJN, 11. April. Heden morgen vierde Z. M. Koning Willem Frederik, Graaf van Nassau, gemeenschappelijk met den Koning en de Koningin, mitsgaders alle de Prinsen en Prinsessen, in de Domkerk, de symbolische ceremonie des H. Avondmaals, terwijl zijne gemalin, als *vrome Katholieke*, in de Roomsche kerk reeds in den vroegen morgen van Witten Donderdag zich ter Paasch-biecht had begeven. (*Handelsb.*)

— FRANKFORT, 14 April. Met groote belangstelling heeft men, uit geloofwaardige brieven, regstreeks van Petersburg, de mededeeling vernomen, dat Z. M. de Keizer besloten heeft, de Joden in zijn rijk te emanciperen, zoodra geeststorming en beschaving onder hen zoo verre zullen gevorderd zijn, dat dit grootste geschenk hun zelven tot nut en heil kunne gedijen. In Petersburg zijn, sedert het begin van Februarij jl., beraadslagingen gevoerd geworden, die ter bereiking dezer uitkomst op eene verstandelijke, zedelijke en burgerlijke verbetering doelen. 200 scholen zullen thans nieuw ingesteld en geopend worden, en de jeugd, welke uit deze scholen voortkomt, als ook de ouders, die zich aan deze poging aansluiten, zullen, zonder beperking, met alle overige onderdanen dezelfde regten hebben. Tegenwoordig houdt men zich bezig, de mannen, die als gouvernements-schoolopzieners, hoofdonderwijzers, jeermesters enz. de onderscheidene primaire en geleerde scholen zullen besturen, van buitenslands, inzonderheid uit Duitschland, naar Rusland te trekken, vermits zoodanige bekwame personen voor alsnog onder de Joden in dit rijk niet gevonden worden. — Het getal der Joden

in Rusland en Polen bedraagt 2 miljoen. » Zij smachten (dus spreekt een brief van Dr. Lichtenhal, Joodsch prediker te Riga, die aan de beraadslagingen in St. Petersburg deel neemt), in eene ellende, die ons in Duitschland onbekend is; zuchten in eene armoede, van welke wij, Duitschers, voltrekt geen denkbeeld hebben, gaan gebukt onder het morsige (1) juk van den middeleeuwschen tijd (2) zonder eene radikale en algemeen omvattende hervorming te wenschen, en zijn aldus het gruwzame karikatuur van alle edele en grootsche bemoeijingen in Duitschland. Maar deze boeien — hoe is des Keizers grootmoedige bedoeling) — moeten verbrooken worden." De minister der volksverlichting (3), Awaroff, behartigt krachtig deze aangelegenheid, in welke ieder menschenvriend het hoogste belang moet stellen. (*Handelsblad!!!*)

— Particuliere brieven, zoo even alhier uit Weenen ontvangen, brengen ons de, langs buitengewone weg uit Konstantinopel, dd. 29. Maart, aldaar aangekomen tijding eener gewichtige ministerie-verandering aan, welke ik mij herinner, u reeds vroeger, als voor de deur staande, te hebben aangeduid. *Reschid-Pacha is van zijnen post als minister van buitenlandsche zaken door den Sultan ontzet, en door den voormaligen gezant der Porte aan het Weener hof, Rifaat-bey vervangen geworden. Daardoor is de beslechting van het Oostersche vraagstuk aanmerkelijk nader bij gebragt; thans mag men met elken dag de tijding verwachten, dat de Porte zich met Mehemed-Ali, overeenkomstig diens jongste verlangen, volkomen bevredigd hebbe.* Reschid-Pacha had zich voornamelijk door den invloed van lord Ponsonby, de persoonlijke en verbitterde vijand van Mehemed-Ali, laten besturen.

— Men toont te Geneve, op de marktplaats Longemalle, een monster-os, afkomstig uit het kanton Schwytz, en door den Heer Fabre, grond eigenaar, te Estain, (Waadland) gekocht, toen het dier twee jaren oud was; thans nu het er zes tellt, weegt de Os 37 kwintals (dat is 3 duizend 7 honderd pond, elk van 16 oncen.) Hij is 5 voet, 10 duim hoog, tien½ voet lang van het voorhoofd tot de staartplanting, en 9 voet in 't rond. Een slagter van Geneve, met name Christiaan, heeft het beest voor 1250 franken gekocht, om er een reisje naar Lyon mee te doen, waar veel nieuwsgierigheid voor dergelijke aardigheden bestaan moet!

— Men schrijft uit Coblenz, dat eenige visschers van Neuwied in den Rhijn het wijfje van een Waterleeuw hebben gevangen.

FRANKRIJK.

Twee jonge Engelschen hadden zamen overvloedig ontbeten. Zij traden de gaarkeuken uit, en op de eerste brug de beste, springt de een sluks over de leuning in de Seine; de ander staart hem onverschrokken na, en blijft den uitslag kalm staan afwachten. Eenige schippersgasten, in de rivier op stroom gelegen, spoeden zich ter hulpe, en halen Zijne Lordschap, tegen wil en dank, met veel moeite, uit het water. De politie komt nu bij het geval te pas, en, in stede van de premie te willen betalen voor zijne redding, dringt onze Zonderling er op aan, dat men hem schavergoeding zou geven, wegens een verloren weddenschap, welke hij had aangegaan, om namelijk van dat punt af, in tien minuten, naar de brug van Austerlitz te zullen zwemmen. Zijn kameraad getuigde hetzelfde, en met moeite raakte men van de twee zotskappen ontslagen.

— Uit Tarbes, Vic en Maubourgnat (Pyreneën) meldt men, dat 's nachts over de drie duizend voet wijnstok baldadig zijn afgesneden, zonder dat men tot nog toe een uit de menigte daders, die daaraan pligtig moeten wezen, heeft kunnen op sporen. Drie families zijn vooral slagtoffer van deze nieuwe kwaadwilligheidssoort geworden. Al de wijnplanters uit den omtrek verkeerden in

groote bekommernis, en bewaken nacht en dag hunne velden.

— De Aartsbisschoppen en Bisschoppen van geheel Frankrijk zouden schriftelijk door den Koning uitgenoodigd zijn, tot bijwoning der doopplegheid van den Graaf van Parijs, maar men geloofst, niet dat meer dan zeven of acht van hen herwaarts zullen komen.

— Op den eersten Paaschdag, van des middags 12 tot 4 ure, scheen de geheele bevolking van Parijs en van den omtrek te hebben afspraak gemaakt, om de kapel van St. Jerome alwaar Napoleon's assise rust, te gaan bezoeken. Van alle op het hotel der Invaliden uitlopende punten, ontwaarde men een gestadigen optogt van volk, onder hetwelk verscheiden militaire detachementen, tot de onderscheidene garnizoensregementen van Parijs behoorende, werden opgemerkt. Sedert slechts 6 dagen, dat het bezoeken dezer kapel is geoorloofd geworden, tellt men het getal der bezoekers op reeds meer dan 50,000.

— Men verbaalt, dat de familie van den heer Lehon ijverige pogingen in het werk stelt, om de zaken van den ex-notaris bij wijze van schikking ten einde te brengen. Men voegt er bij, dat vele der voornaamste schuldeischers tot dusverre tegen elke soort van schikking zich verzetten.

— Koning Lodewijk Filips heeft, tot herstel der kerken van Syrië, eene gift uit eigen fondsen ter som van dertig duizend franken derwaarts heengezonden.

— Uit Constantinopel berigt men, dat de stoommolens, door de zorg van Hallil-Bassa tot stand gebragt, reeds in werking zijn gekomen. Dit etablissement ligt in de noofoad-zelve, nabij het water en dicht bij de groote brug.

— De Baron Taylor is door Z. M. den Koning der Franschen afgezonden, om de schilderijen en bibliotheek, hem door Lord Standish van Duxbury-Hall nagelaten, te gaan overnemen. De waarde van een en ander wordt geschat op anderhalf miljoen franken. De Koning der Franschen heeft, ten gevalle der familie, een aantal zeer fraaije en kostbare stukken niet willen aanvaarden, en ook niet een Fransch werk uit de Boekerij verlangd; overigens heeft die Vorst een groot aantal beroemde Fransche Werken zijner zijds aan de familie-Standisch ten geschenke overgemaakt, zoodat men berekent, als zouden er de bloedverwanten des Erfstaters volstrekt geene schade bij hebben geleden.

— Ter gelegenheid van het doopfeest des Graaven van Parijs zal er eene groote uitreiking van Kruissen plaats hebben aan het Leger, de Nationale Garde, aan Kunstenaars en Beambten.

— De beroemde Tooneelkustenaressse Mademoiselle Mars heeft hare loopbaan thans voor goed gesloten met de *Misanthrope* en de *Faus-ses Confidentes*. De Koning, de Koningin, en geheel de Vorstelijke familie waren daarbij tegenwoordig. Het bedrag der ontvangst van dien avond was 30 duizend franken. De Koningin der Franschen heeft, alvorens den Schouwburg te verlaten, de beroemde vrouw haren dank betuigd voor het genot, hetwelk zij haar dezen laatsten avond nog wel had willen laten smaken. Mademoiselle Mars is 61 jaren oud. In weerwil van de verhooging der toegangskaarten, was de Theaterzaal opgevuld met aanschouwers, en buiten den Schouwburg werd zoodanig koophandel met de bijjetten gedreven, dat er zeker door de gewone speculanten dien avond 3 a 4 duizend franken aan het laatste spel van Mars nog verdiend is.

— In een der kapellen van Sint-Rochus is dezer dagen op een uitmuntend rijk voetstuk geplaatst het borstbeeld van den Abt de l'Epée, een gedenkteeken, daár opgericht door de dankbare Doofstommen van Frankrijks Hoofdstad.

— Een kandidaat in de letteren aan de Universiteit van Parijs heeft naar het Beulsambt gedongen, en het ook verkregen. De *Gazette de France* zegt, dat, indien de

Wet van Villemain doorgaat, geen Priester Professor kon worden, tenzij hij eenige Kandidaat in de letteren ware aan de Parijsche Universiteit, in de daad eene hooge waardigheid, die, onder anderen, ook heengeleidt naar het verheven ambt van Scheppregter (*Professeur des hautes études*.)

— Te Givet, de geboorteplaats van den beroemden Méhul, zal tusschen het Raadhuis en de kerk op het groote marktplein worden opgericht een Gedenkteeken ter eere diens vermaarden Toonkunstenaars.

— In de afdeelingen der Kamer houdt men zich thans met het onderzoek van verscheidene, onlangs ingediende wetten bezig, die meestal het toestaan van nog weder nieuwe supplementaire kredieten betreffen. Zoo is onder anderen eene som van 1,400,000 franken aangevraagd tot dekking van het te kort voor onderstandgelden aan uitgewekenen. Ofschoon na de amnestie door de Spaansche regering, in December 1810, uitgevaardigd, omstreeks 14,000 uitgewekene Spanjaarden naar hun vaderland zijn wedergekeerd, verleent de Fransche regering op dit oogenblik nog aan 7,911 uitgewekenen van die natie onderstand. Het geheele aantal in Frankrijk onderstand trekkende uitgewekenen bedraagt thans 13,031, die over het loopende jaar 4,560,000 franken zullen kosten. Om met die som te kunnen toekomen, heeft de regering besloten met den 1. Junij aanstaande allen onderstand aan Spaansche uitgewekenen, van wat rang of stand ook, te doen ophouden. Sommige afgevaardigden hebben, in naam der menschelijkheid, de regering van dit voornemen trachten aftebrengen.

Verder zijn 800,000 franken aangevraagd voor hetgeen de overbrenging van Napoleons lijk meer gekost heeft dan het daarvoor toegestaan miljoen. Daarenboven vraagt de minister 500,000 franken voor een gedenkteeken, hetwelk op 's Keizers graf onder den koepel der Invaliden moet worden opgericht en naar zijn zeggen, door grootsche eenvoudigheid moet uitmaken. Als deze som toegestaan wordt, zullen de voornaamste Fransche kunstenaars worden uitgenoodigd, om plannen voor zulk eene grafombe in te leveren.

Ofschoon, behalve de opgenoemde wetten, ook nog de begrootingen voor 1842 moeten worden afgehandeld, begonnen reeds den 17. vele afgevaardigden toebereidselen te maken, om naar hunne haardsteden terug te keeren.

BELGIE.

De Prins de Joinville is, van een aide-de-camp verzeld, te Brussel aangekomen, met den spoorwagen van Kortrijk; 15 April, half 12 ure 's ochtends.

— Prins Marc-Antonio Borghese is uit Brussel naar Rome wedergekeerd.

— Het Gouvernement heeft vier duizend franken toegelegd aan de stad Kortrijk in het fonds ter aankoop van de Keizers beroemde schilderij: *de Slag aan Woeringen*.

— Onze vermaarde schilder van Assché was juist bezig met het behandelen van een landschap in een der Salons van den Graaf van der Dieft, toen hij plotseling ongesteld werd, en in eene Vigelante huiswaarts moest gebragt worden; hij heeft niets anders meer gezegd, dan dit alleen: Delvaux (zijn eerste kweekeling) zal het stuk wel afwerken!

— In het Museum van Antwerpen is dezer dagen een Teniers geplaatst, bekend onder den naam van » een gezicht uit Vlaanderen», door het gouvernement uit de verzameling van den Heer Schamp, te Gend, voor eene som van 16 duizend franken aangekocht.

— De Kapitein John Prissick, oud-admiraal der Egyptische vloot van Mehemed-Ali, is den 17. dezer te Schaebeek, bij Brussel, 49 jaren oud, aan eene hemaleemese, overleden. Hij was een der meest geachte Engelsche zeelieden, een even zeer vereerd krijgsman, als een door ieder bemind karakter.

— Men wil, dat de Baron de Stassart den Minister Nothomb te Frankfort zal gaan vervangen.

— De klokkespeler der Mechelsche hoofdkerk van Sint-Rombout, met name Haverals, is aldaar overleden, na er 55 jaren de klok gespeeld te hebben, waarin hij zich een grooten roem verwierf, zoodat men van alle kanten naar Mechelen heen kwam, om hem de moeilijkste Concerten, Allegro's en Sonaten, op de klok, met uitstekende vlugheid en smaak, allerwelluidendst te hooren uitvoeren.

— De Baron Pecsteen van Lampreel is, ten gevolge der benoeming van den Graaf de Muelenaere tot Minister, aangesteld als gouverneur ad interim der provincie West-Vlaanderen.

Ingezonden Stukken

EN

BRIEFWISLING.

Maastricht; Kanton Wijck, den 5. April, 1841.

EEN STAALTJE VAN PRACTISCHE VRIJHEID.

Wat gebeurt er al niet in onze buurt! Wat gebeurt er al niet in het vrije België!! — *Visé*, eene plaats aan de uiterste grenzen van het afgestane Limburg gelegen, de stad *Visé*, onze eerste Belgische nabuur, is voor een oogenblik getuige geweest der schandelijkste regtsverkrachting. — Ziehier het geval.

De Kapel van Lorette, ten eenemaal afhankelijk van de Parochie-Kerk der genoemde stad, is in het bezit van een beeld der H. Maagd, hetwelk, zoo door de stad-zelve, als door de omliggende Belgische en Hollandsche plaatsen op eene bijzondere wijze vereerd wordt. — Dit beeld, door langdurig tijd-verloop en den walm der aanhoudend brandende lichten zwart en besmeurd geworden, werd in het jaar 1836 door de bijzondere zorg van den ijervollen en waardigen Pastoor der Parochie gezuiverd en op eene betamelijke wijze weer in orde gebracht.

De raad der Fabriek van *Visé*, zamengesteld uit verschillende bestand-deelen, en aan welks hoofd een persoon geplaatst is, die in zes of zeven jaren geen Paschen heeft gehouden, werd onlangs door den Heer Gouverneur der Provincie van zijn onwettig bestaan verwittigd. — Alziet in strijd met den ijver van hun onvolprezen Herder, en buiten staat, om eenige wraak op zijn persoon uit te oefenen, komt het in het hoofd van twee *gekenmerkte* ouderlingen, leden van den Fabriek-raad, om het beeld der H. Maagd in de Kapel van Lorette, daags voor het invalend Feest van O. L. V. Boodschap, een dag van bijzondere vereering, door de kwast van een huisschilder zwart te doen verwen. Des avonds den 24. Maart jl. ten 8 of 9 ure, werd dit door den Raad, zoo het schijnt, goedgekeurd denkbeeld uitgevoerd. — De onverwachte verandering van het beeld deed den eenen bezoeker uitroepen: *juste ciel! quel miracle!* den anderen: *Mon Dieu! quelle insulte!* — Het gerucht, aan de ooren der Heeren Geestelijken gekomen zijnde, zoo gaat de Kapelaan VHAFLAIRE plaatselijke opneming doen, vindt werkelijk het beeld schandelijk zwart gemaakt, en verklaart aan de aldaar vereenigde geloovigen, dat ZijnEerw. ambts-halve verplicht is, om het standbeeld der H. Maagd weg te nemen, en op eene behoorlijke wijze te doen herstellen, teneinde eenige geloovigen niet een zoogenaamd wonderwerk zouden vooronderstellen, en om zoodoende voor anderen de gelegenheid van verbitterde verontwaardiging uit den weg te ruimen. — ZijnEerw. neemt vervolgens het standbeeld, door het kladpenseel tot op eenige deelen van het kleed of tooisel reeds geheel besmeurd, eigenhandig af, en draagt het naar de Pastorele woning in zijne kamer. — ZijnEerw., met de Heeren bekend, gaat onmiddellijk naar den Heer Burgemeester, brengt hem zijne daad met de aange-

haalde beweegredenen ter kennis, en haalt, na hernieuwde weigering, eindelijk den Burgemeester over, (door bedreiging van ZijnEd. weigering met getuigen te doen blijken), om het stand-beeld in ZijnEerw. kamer te komen zien. — Het voornoemde Burgerlijk Hoofd der stad, als zijnde de Vader van den zoo even genoemden President of Voorzitter van den Raad der Fabriek, en dus in de zaak al meê verwickeld, kon niet afzijn, den waardigen Kapellaan tot het dadelijk herplaatsen van het stand-beeld aan te manen, en, tot overreding, de *schrikwekkende* gevolgen, welke zijn persoon van *regtswege* bedreigden, voor oogen te stellen. — De waardige Kapellaan weigert onder de herhaling der bovengenoemde redenen — en de Edel Achtbare Burgemeester keert huiswaarts. — Het was omtrent middag geworden. — De spijsvertering was nauwelijks begonnen, of een ander hoofd-persoon, Schepen der stad, en tevens Tucht-meester, verzeld van een Brigadier en een Veldwachter, komen den Kapellaan opeischen, om het standbeeld in *loco* te herplaatsen. — Terwijl de waardige Geestelijke met kalmte aan de Tuchtbedienden verklaarde, zulks niet te kunnen doen, maar het te zullen plaatsen, als er de onwaardige bekladding zou afgenomen zijn, en de Brigadier hiermede scheen in te stemmen, maakte zulks de verontwaardiging van den Tucht-meester gaande, en hij verliet eensklaps het vertrek van den Kapellaan, onder deze hartelijke bewoording, den Brigadier toegesproken: *Gij zijt niet hier, om beschikkingen te maken, maar wel om gegeven orders uit te voeren!*

Ten drie ure gaat de Kapellaan met zijn ambtgenoot de Completen zingen, maakt aan de vergaderde gemeente de zaak bekend, beveelt vooral de schuldigen in hunne gebeden, en kondigt tevens aan, dat men, tot herstel der gebeurde bekladding van het Beeld der H. Maagd, eene Processie in de Kerk zal houden, hetgeen tot slichting van een ieder plaats had. — Na het afloopen der dienst roept men de Heeren Kapellanen in de Kerk, onder het storten van deelnemende tranen, bij herhaling toe: te rug, te rug! men is reeds aan de Kerkdeur, om den Kapellaan gevangen te nemen. — De Eerwaarde Heeren maanden de geloovigen aan tot hiden, en om zich stilte houden, en gingen gerust naar buiten. — En zie! En zie! in België, in het zoogenaamde *vrije land*, in het land, waar men tot op dezen oogenblik de kreten van vervloeking nog tegen de dwingelandij van het vorig Bewind herhaalt, in België, in *Visé*, onder den rook, om zoo te spreken, van ons Maastricht, wordt de Kapellaan, na hernieuwde opeisching aan den Kerkdrempel, om het weggenomen Standbeeld, onder toezigt van den gezagvollen Tuchtmeester, door den Brigadier en zijnen wapenbroeder als een misdadiger gevangen genomen; de Brigadier verklaarde tevens aan den Kapellaan, in last te hebben, om ZijnEerw. naar Luik over te brengen: echter bood men ZijnEerw. eenige oogenblikken tot beraad aan, hetwelk ZijnEerw. beleefd van de handwees. — De verbittering der menigte werd alléén door den waardigen Geestelijke, die onophoudelijk het volk tot rust, kalmte en gebed aanwakkerde, in teugel gehouden. — Men begeleidde vervolgens den waardigen gevangene, door de weniende menigte omgeven naar de Kazerne. Fluks schaarde zich de bevolking voor dit gebouw bij elkander, en de verontwaardiging over deze willekeurig handelwijs kon nauwelijks ingetoomd worden. — Onder allerlei soort van voorwendsel, werd het overbrengen naar Luik vertraagd. De waardige gevangene genoot, intusschen, van arm en rijk, van jong en oud, de treffendste blijken van belangstelling, en smaakte die schoone voldoening, welke de Deugd-alleen kan schenken. — Nadat de brave Priester omtrent vier uren als een slagtoffer der willekeur, onder herhaling van naar Luik overgebracht te zullen worden, gevangen in de kazerne bleef, komt

eindelijk de Kantons-Regter, en gelast de onverwijde in vrijheid-stelling van den waardigen Kapellaan.

ZijnEerwaarde, na herhaalde verzekering door den Kantons-Regter gegeven, van zijne volle regten te behouden, keert, door de juichende menigte, als het ware, gedragen, in triomf naar zijne woning terug. Zoowel de Kantons-Regter, als de willekeurig behandelde, hebben hunne klagten aan den Prokureur des Konings ingezonden, en tot op dezen oogenblik schijnen de Heeren, die zich aan zulke wraakroepende schennis van de Grondwet en der Burgerlijke verordeningen, hebben schuldig gemaakt, op hun gemak te *Visé* rond te wandelen. — Zegt, Land- en stadgenooten, wat dunkt u van die soort van vrijheid? — Wat dunkt u van de genoemde Autoriteiten onzer Buurplaats *Visé*? — Men verzekert, dat de Justitie met den grootsten ijver de zaak voortzet. — Doch hier moet men de les van Vader CATOS volgen: *»hooren, zien en zwijgen, tot later.»* — Met dit al, heeft de bevolking van *Visé*, naar men ons verzekert, een boven allen lof verheven gedrag gehouden, — en verwacht eene volledige genoegdoening zoo voor onze H. Godsdienst, als voor hare Dienaren. Intusschen, zegt men, dat de Tuchtmeester den Kantons-Regter aangeklaagd heeft, als zou deze buiten de palen van zijn gezag zijn gegaan, met den Eerwaarden gevangene te ontslaan.

Door het opnemen dezer daadzaken in Uw geacht Dagblad, zal zich verpligt rekenen:

UW BESTENDIGE LEZER.

Boekbeschouwing.

Wij hebben thans een nieuw Werk aan te kondigen, dat bij den Heer HANICQ, te Mechelen van de pers is gekomen, en tot welks voordeel wij allen lof bij een verzamelen, welke door ons aan verscheiden andere werken van dezen verdienstelijken Uitgever werd toegekend. Wij gelooven, inderdaad, dat onder de talrijke boekwerken, die door hem zijn gedrukt, er geen is, dat het *Missale Romanum* in 12°, hetwelk wij onder het oog hebben, overtreft. De letter, hoewel in een gedrongen, is zeer duidelijk; de in roode letters gedrukte rubrieken zijn er met de grootste juistheid en de volmaaktste nauwkeurigheid tusschen gebracht; en, hetgeen nog het meest en wel bijzonder onze aandacht getrokken heeft, is de schoonheid van druk der bladzijden, waarop de noten geplaatst zijn; niets kan netter en zuiverder wezen. Het publiek zal de pogingen van den Heer HANICQ, om nuttig te wezen, dank weten. Zijn *Missaal* in 12° zal talrijke koopers vinden, niet alleen onder de Heeren Geestelijken, maar ook onder de leeken, die de taal der Kerk verstaande, er zich gedurende de viering der Heilige Dienst van zouden willen bedienen.

(Uittreksel uit de *Revue de Bruxelles*.)

De Heer HANICQ legt zich inzonderheid op de schoone uitvoering der bij hem gedrukt wordende Werken toe. Hij heeft een *Missale Romanum* in 12° (slubbele uitgave rood, en zwart, en zwart alleen) geleverd, welke kunst tot een hoog trap van volmaking bij hem gekomen is. De druk is even nauwkeurig als schoon, net, duidelijk, gelijk, en aangenaam voor het gezigt. De zangbladzijden zijn bijzonder fraai. Deze uitgave voorziet in eene wezenlijke behoefte; zij kan dienen op reis, voor de Missien, voor huiskapellen en ook voor leeken, die er even goed gebruik van kunnen maken. (*Journal Historique*.)

De verdienstelijke Drukker van het Belgisch Episcopaat, de Heer HANICQ, te Mechelen, heeft eene kleine *Missaal* in het licht gegeven in 12°, dat even goed, zoo niet beter, is uitgevoerd, dan het *Diurnaal*, hetwelk in den beginne dezes jaars is aangekondigd. Daar er in dit kleine formaat geene dan zeer oude edities

